

DICTATS MITJÀ

19

Un poblet de l'Horta

Santàngel, aleshores, era un poblet entre tants. Una vintena de carrers, un barri de cases emblanquinades i un grapat d'edificis més alts habitats per immigrants completaven la seua geografia. Un barranc immens acaronava el terme pel sud, en paral·lel. A vista d'avió, el poble emergia com una illa triangular enmig de l'horta, a un pas de la mar. Els senyals de trànsit estaven per arribar. Per això, cap direcció estava prohibida, cap carrer era de sentit únic i es podia aparcar en la mateixa porta de l'alcalde o, fins i tot, davant l'església en l'hora d'eixida de la missa cantada dels diumenges, la de les vuit i mitja. Dues grans fàbriques de porcellana i un magatzem agrícola ja ocupaven més mà d'obra que els camps d'hortalisses. Però la fàbrica més temptadora era la ciutat, distant menys de quatre quilòmetres.

Font: Francesc Bayarri, *L'avió del migdia*, Bromera, 2002 (adaptació); p. 13

Nombre de mots: 139

Observacions: fragment descriptiu de text narratiu; dificultat equilibrada (sibilants, accents, nasals, laterals...)